

כיצד לטייל באירופה

מדריך שימושי לישראלי המשוטט

ער בריא, בן לעם עני, שגול והתחנך במסע עות, במבטן בלתי-פוסק לכת הסבל והמסע מעת העצמית וההסתפקות במועט, איבד את התכונות הללו בלילה.

300 קילומטר ליום

בכל תחנת-רכבת, במשרד-המודיעין או התיירות, יכול הטייל לקבל את מפת-העיר עם אינפורמציה מועילה. שם יוכל לקבל את שמות בתי-המלון ומחיריהם, ולברר לו את הנוח לו. הפקיד יזמין לו מקום לפי דרישתו. חו. ובכל אכסניית-נוער אפשר להשיג את ספר הכתובות של כל אכסניות הנוער בעולם, עם פרטים מדויקים. בדרך-כלל, רצוי להצטייד בשקשניה, כי לא תמיד ניתנים סדינים.

אם כבר נגזר על כולנו לרצות לצאת לאי-רופה ויהי מה, הרי מוטב בדרך זאת, שהיא גם מענינת הרבה יותר, מאשר לסחוט מתקציבים שונים ומשונים או להיבדק אל יתר דים עשירים בכל מיני מקומות, כשם שראיתי לא מעט. כל טייל יכול לתכנן לו לפחות 300 ק"מ ליום בעזרת טרמפים, אפילו אם הוא ביש-מול. קשה לדרוש מישראלים שם יעברו את כל אירופה על-גבי אופנים, כשם שעושים כאן אלפים מדי שנה בשנה, או לעבור אותה ברגל כמו שעשו ארבעת ה' צרפתים שפגשתי בטרייסט, אך שמץ ממה שהיה בנו פעם, בודאי נותר פה ושם.

לכתובת רשימת מצרפת.

מחסום נגד הדרדרות. למרחב, שמי צא אלף חברי הקיבוץ המאוחד ובמספר שווה בערך של חברי לאחדות העבודה עירוניים, לפחות 6000 מינויים יצא ב-10 אלף פים טפסים, ינסה לתפוש מקום בין שני עיתוני פועלים אחרים, משמאל על המשמר המפ"מי (12 אלף), מימין דבר (24 אלף).

למרחב לא היה מעוניין בתפוצה בלבד. כעיתון מפלגה ראה צורך להבהיר גם את יעודו. פסק המאמר הראשי הראשון, שקרוב לחזאי לא נכתב על-ידי אחד מחברי ועדת העורכים כי אם על-ידי ח"כ יצחק בן-הארון, מזכיר המדינה של לאחדות העבודה: "על עתוננו הוטלה המשימה לבחון מחדש את מציאותנו, להנסיק את מעמד הפועלים... לעמוד על משמר העצמאות... להעמיד מתסום נגד הדרדרות... הרפתקנות והלכי-רוח תבו-סחניים, השלכת ירב על דיפלומטיה במקום התגוננות פעילה, (יש) להלחם על שינוי ה' מסר".

גם זו שובה לרעה

כשיצאו, לפני חודש, צופי הצגת הבכורה האחרונה של אהל, מתחת לגשר, (העולם הזה 892) ידעו כי לא היו עדים לאחת ההצגות המעולות של התיאטרון הישראלי. הם לא ציפו להתקפת-המחץ, בה יצא, ביום הששי הסמוך, מבין התיאטרון של הארץ, ד"ר חיים גמזו*, נגד האהל. (המשך בעמוד 12)

* לקוח משמו של נחום איש גסיזו, חכט יהודי בימי הרומאים, שנהג לומר על כל רעה שארעה לו: "גם זו רעה לטובה", כבמקרה תיבת המתנות שהביא לקיסר רומי, שהורקה בדרך, מולא על-ידי שודדי ג'ים חזל. כשראה נחום את הרעה, ניחם עצמו, ידע שבסוף רעה זו תחיה לטובה, בצורת נט שהפך את החזל, ברגע הגשתו לקיסר לאבנים יקרות.

כידוע, לא מעטים הם הישראליים שנשפס יוצאת לביקור קצרצר באירופה, מסיבות ש' לא כאן המקום לעמוד עליהן. וכידוע, לא מעט אלפי ישראלים הגשימו משאלה נפלאה זו. אולם לתמהוני לאחר שטיילתי משך של" שה חדשים באירופה, נוכחתי לדעת שהישראליים יודעים פחות מכל כיצד לטייל. משום מה, תמצא אותם תמיד דוקא בכתיה-המלון המשובחים, מטלטלים עם מזודות כבודת, מתרוצצים קצרי-נשימה, כאילו לא היו מעולם מסעות לנגב ונדודים על-פני דרכיה-הארץ. ו' דוקה בני העמים העשירים — אמריקאים, גרמנים, קנדים — יוצאים לאירופה במקלם ובתרמילם ורואים עולם ומלואו באפס הור' צאות. הייתי רוצה להסביר לישראלים שאינם שליחי מוסדות או מפלגות עם תקציב הוצאות בלתי-מוגבל, ושאיפילו אבא עשיר אין להם, כיצד אפשר לבצע זאת.

טרמפיסטים קשישים

ראשית — אל להם לקחת עמם מזודות, חליפות, עניבות, או כלי-מיני בדדים נאים ל' התגוד בהם. באירופה מותרת הכניסה ל' מקומות התרבותיים ביותר במכנסים פשו-טים ובאסלדרס. ואין לך מכשול או סיוט ג' דול יותר ממזודות. די לארונו הכל בתרמיל-גב אחד גדול.

הכסף החדשים, אשר יוצאו בקרוב, במקום חתמת אהרן בארט. אהרן בארט עצמו לא הצטער ביותר על שמוסדו, בנק לאומי לישראל איבד את כתר הממלכתיות. "עתה לא נצטרך להלחם לממשלה כספים ברביית סגולתו של שני אחוזים לשנה. נוכל לכוון את הכספים לאפרי-קיא פרטיים ולהרווח יותר".

אפנה נטר הגלימות

ההתנגשות השמימית היתה השבוע במלוא תוקפה. רעמים רדמו בריקים מטרות-עזו דלקו אחרי גשמי-זעף, לא פחות עזה היתה הת' נגשות ארצית, לידת מזג-האוויר אף היא. היתה זאת מלחמת מעילי הגשם של גברות שהתנהלה ברחובות הארץ. אחר נצחין ומני של יצרן מעילי גשם ש' הציף את השוק במעילי גשם שחורים בעלי בטנה צהובה ליהת, גבר על כל מתחריו מוצרו האחרון של משה גולדמן, בעל א. ב. ג' בן חמשת הסניפים. המוצר הגולדמני שדחק את רגלי מעילי הגשם בעל צבעי גר' מניה הקיסרית: הגלימטר. הגלימטר (גלימה נגד מטר), ששמו נבחר בתחרות שמות בה השתתפו 2670 גברות, ושנמכר למספר גברות גדול מה שהבחה, היה דגם פריסאי חדיש בעל תכונה מיוחדת: שני מעילים במעיל אחד. באין גשם היה הגלימטר מעיל החורף, הי' דומה במראהו לגלימת-עורכי-ידי, בעל צורת קלוש, שני כיסים עמוקים, חמשה כפתורים גדולים וצווארון קורדווי תואם. אך ירדה טיפת הגשם הראשונה הוצאה מן הכיס ה' אחד חגורה, מן השניה שכמייה, הפכו את * חת'מתו של הופיין על שטר-ההכסף הובטחה מחדש על-ידי מינוי כיושב-ראש מועצת המנהלים של הבנק החדש. ** שניים בתל-אביב, שניים בחיפה, אחד בירושלים.

שטיינר לא קיבל את הגזירה, ערער הש' בוע לפני בית-המשפט העליון בירושלים, כשהוא מיוצג על-ידי עורך-דין תל-אביבי, ד"ר ריכארד פרגר, שלחה על-ידי הקונסול הארטל. אחר שנשיא בית-המשפט העליון, יצחק אולשן, הבחין בין גישת בית-המשפט האוס' טרי, שעמד על זכות הקניין לזאת של בית המשפט הישראלי, שעמד על טובת הילדות, עבר ד"ר פרגר להתקפה. שאל הוא: כיצד יקבע בית-המשפט מה הוא לטובת הילדות? האם עצם העובדה שהאב נלחם זה חמש שנים לקבל אותן אינה הוכחה מספקת לכ' נות רצונו לדאוג לטובתן? ד"ר פרגר ביקש להניח את דעתו של בית המשפט העליון בכל שלוש נקודות המחלוק' קת: לפי חוקי אוסטריה, אין לשנות דתם של קטינים למטה מגיל 14, ולמעלה מזה רק בהסכמתם הם, לפי החמימות ובטחון אהבת ההורים המובטחת לשתי הילדות ב' בית שטיינר אין חשש לשיוון רוחן ואחרון — לפי מצבו הכלכלי של שטיינר האב, יוכל הוא להבטיח את עתידו, לחנכן חינוך תיכוני וגבוה. שאל ד"ר פרגר: "האם נשמע פעם שמוסד ישלח את חניכיו לגימנסיה?" אך כל מה שפרנץ שטיינר רצה לשמוע, בעוד חודש, לכשיגזור בית-המשפט העליון את פסק-דינו, היה שישראל תשלח את יל' דותיו.

כספים הכרבור לא שר

"והוי שירת הברבור של דוד הורוביץ? הכריזו פקידים משלתיים גבוהים לאחר שקיבלו ליו אשכול לידו את תיק שר' האוצר. ואכן, מיד לאחר כניסתו לתפקידו קיבל אשכול את התפטרותם של מנהל האוצר דוד ("דוליק") הורוביץ וסגנו, אלכס רביע. דומה היה כי הקיץ הקץ על פעילותו של הורוביץ כמעצב דמותה הכספית של המדינה. אולם הוא סבר אחרת: היו לו תוכניות משלו, שאושרו עוד על-ידי שר' האוצר המנוח, אליעזר קפלן. בשבוע שעבר, לאחר הכנות של שנתיים, הפכו התוכניות למוציאות: בבניין מצפה הירושלמי, מקום מושבו הקבוע של משרד האוצר, נערך הטכס המפואר של פתיחת הבנק הממלכתי, בנק-ישראל. נגיד המוסד הכספי החדש: דוד הורוביץ. "נרלויות יתרה". אמנם שר-האוצר הרי טיף לשבת בקומה ב' של בניין מצפה והורוביץ השתכן בקומת-הקרקע. אולם הע' טרת חזרה לראשו של מי שהיה מנהל האוצר: הוא קיבל לידו את שתי המת' לקות החשובות ביותר של בנק לאומי ל' ישראל: מחלקת ההוצאה, האחריות להד' פסת שטר-הכסף והפצתם ומינהל מלחתי המדינה. האוצר מסר לו את מחלקת הפיקוח על הבנקים. חתימתו תופיע על שטר-י

גלימטר - גולדמני אפור-יוניים וירוק-בקיבוקים